

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818204323
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3818204323.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v spore žalobcov: 1/ P. Q., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/XX, F., občan SR, 2/ O. Q., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX/XX, F., občan SR, obaja právne zastúpení AK H.P., spol. s r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Radvanská 1, P.O.Box 196, 810 00 Bratislava, IČO: 50 085 573, konajúcou v zast. Mgr. Rastislavom Palovičom, proti žalovanej: G.. P. S., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom U. ulica XXX/X, F., občan SR, právne zastúpená FORTITUDINE, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Ulica Svätej Alžbety 5772/19, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 47 257 067, o zaplatenie 90.000,- Eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca 1/ a žalobca 2/ sa prostredníctvom spoločného právneho zástupcu podaným žalobným návrhom podaným na tunajší súd dňa 20.09.2018 domáhali voči žalovanej zaplatenia 90.000,- Eur a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že žalobca 1/ bol v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/100/2014 stíhaný za obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu, pričom bol rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 3T/100/2014-789 zo dňa 09.08.2016 spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený. V tejto trestnej veci bol žalobca 1/ vo väzbe v prípravnom konaní, pričom v čase, keď vykonával väzbu sa žalovaná ponúkla žalobkyňi 2/, že zabezpečí, aby bol žalobca 1/ (jej manžel) prepustený z väzby na slobodu, resp. že zabezpečí, že nebude žalobca 1/ vôbec trestne stíhaný. Žalovaná pred žalobkyňou 2/ doslovne uviedla, že „zabezpečí, aby túto trestnú veci zamietol pod koberec“. Za túto svoju „pomoc“ žiadala žalovaná od žalobkyne 2/ sumu 90.000,- Eur v hotovosti. Žalobkyňa 2/ bola veľmi vystresovaná tým, že jej manžel bol vo výkone väzby, preto s návrhom žalovanej súhlasila a peniaze v sume 90.000,- Eur si požičala od p. P. O., o čom predkladá príslušné listinné dôkazy. O tom, že žalovaná si pýtala sumu za vybavenie prepustenia žalobcu 1/ na slobodu, resp. že zabezpečí, aby nebol trestne stíhaný vedeli viacerí svedkovia napr. S. Y., F. J., ktorí tieto skutočnosti môžu dosvedčiť na súde. Žalovaná dňa 15.05.2013 v dopoludňajších hodinách prevzala od p. S. Y. sumu 90.000,- Eur v hotovosti v igelitovej taške pred Mc.Donaldom v Prievidzi, peniaze boli uložené vo veľkej bielej obálke formátu A4, ktorá bola vložená do tašky. Celú igelitovú tašku s peniazmi si žalovaná zobrala a potom, keď jej svedok S. Y. ešte v ten istý deň volal, potvrdila mu, že je všetko v poriadku, teda, že sumu 90.000,- Eur prevzala tak, ako žiadala. Sumu 90.000,- Eur žalovaná prevzala po 10.15 hod. dňa 15.05.2013, pretože v ten deň, krátko pred stretnutím so žalovanou, svedok S. Y. spolu so žalobkyňou 2/ prepočítavali peniaze, t.j. celú sumu 90.000,- Eur v hotovosti a umiestnili ju do veľkej obálky, dialo sa tak v domácnosti žalobkyne 2/, t.j. v mieste bydliska žalobcov. Miesto odovzdania peňazí žalovanej bolo vopred telefonicky dohodnuté medzi žalobkyňou 2/ a žalovanou. Sú splnené všetky zákonné predpoklady, na základe ktorých vzniká záväzkovo-právny vzťah z bezdôvodného obohatenia a teda možno konštatovať, že medzi žalobcami a

žalovanou vznikol samostatný záväzkový vzťah z bezdôvodného obohatenia, pretože dňa 15.05.2013 žalovaná prijala a ponechala si sumu 90.000,- Eur a teda zjavne prijala plnenie bez právneho dôvodu tak, ako to predpokladá ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka premlčania práva z bezdôvodného obohatenia, resp. podania žaloby v zákonnej lehote, je potrebné vychádzať z ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka a teda žaloba je podaná včas v desaťročnej zákonnej premlčacej lehote, pretože v tomto prípade ide nepochybne o vydanie úmyselného bezdôvodného obohatenia. Žalovaná už v čase prebratia sumy 90.000,- Eur dňa 15.05.2013 vedela, že neexistuje žiadny právny dôvod plnenia zo strany žalobkyne 2/, čím je nepochybné, že ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Žalobkyňa 2/ si požičala finančné prostriedky za právneho trvania manželstva, so žalobcom 1/ nemajú zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za trvania manželstva, preto aj žalobca 1/ je účastníkom tohto konania, žalovaná sa obohatila na úkor oboch žalobcov, manželov. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik objektívne merateľného majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Dôkaz o existencii bezdôvodného obohatenia na strane obohateného musí ponúknuť postihnutý, ktorý žalobou na súde žiada o vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho peňažnú náhradu. Žalobcovia sú si veľmi dobre vedomí skutočnosti, že konanie žalovanej je postihnuteľné aj v trestnom konaní, zatiaľ v tejto oblasti nezrealizovali žiadne konkrétne podania s ohľadom na zásadu trestného práva „ultima ratio“ teda, že podanie trestného oznámenia je poslednou možnosťou, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že trestné konanie, vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/100/2014 právoplatne skončilo dňom 07.11.2017.

2. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila písomným podaním zo dňa 21.12.2018, súdu doručeným 27.12.2018, v ktorom uviedla, že od žalobkyne 2/ nikdy žiadne peniaze nežiadala a ani od nikoho žiadne peniaze neprijala, uvádzaní svedkovia sú vymyslení, navrhuje žalobu zamietnuť a priznať jej trovy konania v 100% výške, následne sa žalovaná vyjadrila k žalobe aj prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu písomným podaním, doručeným do sporu dňa 06.03.2019, v ktorom poprela všetky skutkové tvrdenia protistrany. Žalovaná si nie je vedomá spáchania akéhokoľvek trestného činu z jej strany, v celom rozsahu poprela tvrdenia žalobcov o údajnom prevzatí finančnej hotovosti, vyjadrenie žalobcov považuje iba za zastráňovanie žalovanej, s cieľom získania majetkového prospechu. Žalovaná považuje žalobu za absolútne nedôvodnú a účelovú, má za to, že o bezdôvodné obohatenie sa pokúšajú práve žalobcovia. Žalovaná má za to, že žalobný návrh je nedôvodný, nelogický a nepodložený žiadnymi listinnými dôkazmi. Žalobcovia zakladajú svoje dôkazné prostriedky na nepreukázaných tvrdeniach a svedkoch, ktorých žalovaná osobne nepozná a nemá o nich vedomosť. Žaloba nie je rovnako podložená žiadnym listinným dôkazom v podobe zmlúv, notárskych zápisníc, príjmových dokladov alebo iných dokumentov, ktoré by akokoľvek preukazovali tvrdenia žalobcov. Žalobcovia predložili ako prílohu žaloby listinný dôkaz „Uznanie dlhu“ voči veriteľovi P. O. zo dňa 07.02.2014, v ktorom je okrem iného výslovne uvedené: „časť dlhu vo výške 205.000,- Eur vznikla z titulu poskytnutia jednotlivých pôžičiek veriteľom dlžníkom v zmysle Zmlúv o pôžičke ústne uzatvorených medzi Veriteľom a Dlžníkmi. Jednotlivé pôžičky boli poskytnuté Veriteľom Dlžníkom v hotovosti v priebehu roka 2012.“. Uvedený listinný dôkaz jednoznačne preukazuje vznik dlhu voči ich veriteľovi v podstatne skoršom čase, v akom malo dôjsť k údajnému odovzdaniu finančnej hotovosti 90.000,- Eur žalovanej. Tvrdenia žalobcov, že si na účely poskytnutia finančných prostriedkov museli požičať od veriteľa sú absolútne nepravdivé a účelové a žalobcovia vlastným dôkazom preukazujú, že dlh voči veriteľovi mali už podstatne skôr, v období rokov 2011 -2012. Suma 255.000,- Eur, ktorú samotní žalobcovia voči veriteľovi uznali, nezodpovedá výške údajnej sumy, určenej pre žalovanú. Žalobcovia podali účelový žalobný návrh s cieľom vyrovnania ich pohľadávok voči ich veriteľovi prostredníctvom obohatenia sa na úkor žalovanej. Ďalší listinný dôkaz predložený žalobcami „Potvrdenie o transakcii zo dňa 18.07.2018“ spoločnosťou Tatrabanka, a.s. z neho vyplýva, že žalobkyňa 2/ mala vykonať prevod finančných prostriedkov zo svojho účtu na iný účet dňa 22.06.2013 t.j. viac ako mesiac po údajnom odovzdaní finančných prostriedkov žalovanej. Nie je zrejmé, čo predmetným listinným dôkazom žalobcovia vlastne preukazujú, nakoľko ani jeden z účtov, uvedených v danom potvrdení nepatrí žalovanej a transakcia bola vykonaná po údajnom dátume odovzdania finančných prostriedkov. Nelogickou je aj skutočnosť, že žalobcovia si svoj údajný nárok uplatňujú až 6 rokov po údajnom poskytnutí finančných prostriedkov a to bez toho, aby predtým akýmkoľvek spôsobom žalovanú písomne vyzývali k vráteniu plnenia, alebo sa inak domáhali jeho vrátenia. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhajú získania neoprávneného finančného nároku bez akýchkoľvek dôkazov a titulu právneho úkonu, ktorý svojou povahou jednoznačne nesie kvalifikačné znaky trestných činov korupcie, resp. skutkovej podstaty trestného činu podplácania v zmysle § 322 Trestného zákona. Právnomu úkonu, ktorý jednoznačne odporuje dobrým mravom, resp. priamo vykazuje kvalifikačné znaky trestného činu, zákon nemôže poskytovať právnu pomoc, čo vyplýva z judikatúry Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky: „ Výkon práva, uskutočňovaný pod ochranou právneho poriadku, pojmovovo vylučuje protiprávnosť a tým i uloženie sankcie. Následkom výkonu práv a povinností v rozpore s dobrými mravmi, ktorý má sankčnú povahu, je neposkytnutie ochrany práv, resp. odopretie autoritatívneho rozhodnutia súdu.“ Žalovaná má za to, že nárok, prakticky vzniknutý v súvislosti so spáchaným trestným činom nemôže požívať právnu ochranu, resp. ani súd nemôže o takomto nároku rozhodnúť v prospech žalobcov. Z uvedených dôvodov žalovaná nárok žalobcov neuznáva v celom jeho rozsahu a navrhuje súdu, aby žalobu v celom rozsahu zamietol.

3. V písomnom vyjadrení, doručenom súdu do sporu dňa 03.03.2020 žalovaná reagovala na priebeh prvého súdneho pojednávania a predložila listinné dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Predložila bankové výpisy zo svojho účtu za apríl 2013 a júl 2013, ktoré preukazujú, že dňa 15.04.2013 bola zo strany žalobcov žalovanej zasielaná suma 200.000,- Eur na účet žalovanej a dňa 17.07.2013 bola žalovanej zasielaná suma 100.000,- Eur z titulu prevodu obchodného podielu obchodnej spoločnosti MAGIC STYLE s.r.o..Predmetné sumy boli zasielané žalobcami bezprostredne pred a po 15.05.2013, kedy žalovaná mala údajne prevziať finančné prostriedky v sume 90.000,- Eur od žalobkyne v hotovosti na účely zabezpečenia právneho zastúpenia, ako tvrdia žalobcovia. Je absolútne nelogické a nepochopiteľné, že žalobkyňa 2/ zaslala v apríli 2013 žalovanej sumu 200.000,- Eur , následne žalobkyňa v máji na nátlak žalovanej údajne tejto poskytla sumu 90.000,- Eur v hotovosti na účely údajného zabezpečenia advokáta a následne žalobcovia zašlú v júli 2013 žalovanej sumu 100.000,- Eur. Ak by žalovaná na žalobkyňu 2/ neustále vyvíjala nátlak, aby poskytla žalovanej finančné prostriedky na údajné účely zabezpečenia advokáta, tak ako to uvádza žalobkyňa 2/ na pojednávaní dňa 26.06.2019, je nelogické, prečo po poskytnutí finančných prostriedkov dňa 15.05.2013, o necelé dva mesiace žalobcovia zaslali žalovanej ďalšie finančné prostriedky. Ak by skutočne žalovaná prevzala sumu 90.000,- Eur v máji 2013 a nezabezpečila by žalobcami očakávanú „právnú pomoc“, nevyplýva žiaden logický dôvod, aby jej žalobcovia poskytovali o dva mesiace opätovne ďalšie finančné prostriedky, predmetné výpisy z účtu žalovanej jednoznačne spochybňujú tvrdenia žalobcov. K tvrdeniam žalobcov, uvádzaných v žalobe, a ich tvrdeniam, uvádzaným rozporne s nimi na pojednávaní pred súdom žalovaná uvádza, že po pripojení trestného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/100/2014 resp. spisu z prípravného konania sp. zn. ČVS: KRO-6/OVK-BA-2013 z tohto spisu vyplýva, že žalobca 1/ v danom čase obvinený, bol zadržaný orgánmi činnými v trestnom konaní dňa 18.06.2013, od predmetného času vykonával väzbu. Žalovaná tak nemohla ponúknuť , že zabezpečí, aby bol žalobca 1/ prepustený , nakoľko v čase údajného prevzatia finančných prostriedkov nebol žalobca 1/ vo výkone väzby. Žalovaná taktiež ani nemohla vedieť, že žalobca 1/ vôbec bude niekedy väzobne stíhaný, o tejto skutočnosti bolo rozhodnuté až následne príslušných sudcom pre prípravné konanie. Žalobcovia tvrdia (výpoveď žalobcu 1/ na súdnom pojednávaní v spore), že žalovaná mala za poskytnuté finančné prostriedky údajne zabezpečiť právnu pomoc. Z pripojeného trestného spisu však vyplýva, že žalobca 1/ bol právne zastúpený už dňa 30.04.2013 a to advokátkou JUDr. Halvoňovou na základe plnej moci, udelenej žalobkyňou 2/. Tvrdenia, že žalovaná mala zabezpečiť právne zastupovanie advokátom za odmenu 90.000,- Eur v čase, kedy bol žalobca 1/ už právne zastúpený advokátkou, ktorá ho počas celého priebehu trestného konania zastupovala, sú tak opäť nelogické a sporné. Z vyjadrenia žalobcu 1/ vyplýva, že mal vedomosť, že zo strany žalovanej išlo o podvod, je potrebné si preto klásť otázku, z akého dôvodu žalobca 1/ túto skutočnosť neoznámil orgánom činným v trestnom konaní a domáha sa plnenia prostredníctvom súdu až po 6 rokoch. Z výsluchu žalobcu 1/ v procesnom postavení obvineného zo dňa 18.06.2013 je zrejmé, že sám uvádza, že o trestnom stíhaní sa naozaj dozvedel až dnes (18.06.2013), preto sa hneď dostavil na políciu, aby vysvetlil a ozrejnil veci, na druhej strane v predmetnom spore, vedenom tunajším súdom žalobca 1/ uvádza, že o trestnom stíhaní sa dozvedel po 2-3 týždňoch. Z uvedeného vyplýva zjavný rozpor vo výpovediach žalobcu, čo značne spochybňuje jeho dôveryhodnosť. S prihliadnutím na uvedené žalovaná žiada súd, aby po vyhodnotení dôkazov vo veci spravodlivo rozhodol.

4.Uznesením na pojednávaní dňa 02.10.2020 súd pripustil zmenu žaloby čo to podstatných skutočností, tvrdených v žalobe a to v zmysle prednesu spoločného právneho zástupcu žalobcov 1/ a 2/ na pojednávaní dňa 26.06.2019 v súlade s §§ 139, 140 ods. 2 a 142 CSP.

5.Súd v spore vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovanej, navrhnutého svedka (pričom na výsluchu ďalších navrhnutých svedkov žalobcovia netrvali) a oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to najmä: žalobným návrhom č.l. 1, Uznaním dlhu č.l. 7, Potvrdením o transakcii č.l. 9, písomným vyjadrením žalovanej č.l. 32 a čl. 61, výpisom z obchodného registra na spoločnosť MAGIC STYLE,

spol. s r.o. č.l.105, Zmluvou o prevode obchodných podielov č.l. 166, výpismi z účtu žalovanej č.l. 169 a č.l. 173 vyjadrením žalovanej č.l. 171, plnomocenstvom JUDr. Lucie Halvoňovej č.l. 175, zápisnicou o výsluchu žalobcu 1/ ako obvineného č.l. 176, vyšetrovacím spisom Krajského riaditeľstva PZ - odbor kriminálnej polície Bratislava sp. zn. ČVS KRP-6/OVK-BA-2013 ktorý tvorí súčasť spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/100/2014 a ostatným obsahom súdneho spisu sp. zn. 18C/27/2018.

6. Vykonaným dokazovaním s prihliadnutím k obsahu vyjadrení strán sporu v ich písomných vyjadreniach a na pojednávaní súd zistil tento skutkový stav:

6.1. Z listiny „Uznanie dlhu“ zo dňa 07.02.2014 (na č.l.7 spisu) vyplýva, že žalobca 1/ spolu so žalobkyňou 2/ ako dlžníci uznali dlh voči veriteľovi P. O. vo výške 255.000,- Eur, pričom časť dlhu vo výške 205.000,- Eur vznikla z titulu poskytnutia jednotlivých pôžičiek dlžníkom v zmysle ústne uzatvorených zmlúv o pôžičke, ktoré boli veriteľom dlžníkom poskytnuté v hotovosti v priebehu roka 2012 a časť dlhu vo výške 50.000,- Eur vznikla z titulu neuhradeného zvyšku pôžičky poskytnutej veriteľom pôvodnému dlžníkovi RINOR s.r.o., ktorá pôžička bola poskytnutá v pôvodnej výške 250.000,- Eur dňa 11.05.2011 bezhotovostným prevodom na účet pôvodného dlžníka a povinnosť vrátiť veriteľovi zostatok vo výške 50.000,- Eur prevzali ako dlh dlžníci, ktorí nastúpili so súhlasom veriteľa ako dlžníci namiesto pôvodného dlžníka, dlh vo výške spolu 255.000,- Eur sa dlžníci zaviazali vrátiť spoločne a nerozdielne veriteľovi najneskôr do 31.12.2014.

6.2. Z listiny „Potvrdenie o transakcii“ zo dňa 18.07.2018 (na č.l. 9 spisu) vyplýva, že Tatra banka, a.s. ním potvrdzuje, že na vkladnej knižke klienta : O. Q., S. XX, F. bola realizovaná transakcia: prijatá platba, typ: kredit, číslo účtu: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, suma a mena: 30.000,- Eur, účet príjemcu: X XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, dátum spracovania : 22.06.2013, dátum zúčtovania: 22.06.2013, popis transakcie: S. XXXXXXXXXXXX XXXXCI.

6.3. Žalobca 1/ vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že so žalovanou sa spoznal v čase, keď začali spolu podnikat'. Manželka (žalobkyňa 2/) ho kontaktovala, keď bol na robotách v Rakúsku, že sa niečo deje, išiel sa prihlásiť na políciu, následne mu povedala, že sumu 90.000,- Eur dala žalovanej, aby táto mala na vybavovanie nejakého právneho zastupovania. Čakal na to, ale nič sa nevybavilo, zariadil si iné právne zastupovanie. S vrátením peňazí od žalovanej čakal do času, kým sa neskončí trestné konanie vedené na tunajšom súde. Bol oslobodený, po skončení trestného konania voči nemu to začal riešiť s advokátom. Pokúšal sa od žalovanej tie finančné prostriedky získať späť po tom, čo prišiel z väzby, a nie jedenkrát, ale tri či štyrikrát s p. P. a s p. Y. bol u žalovanej doma, neotvorila. Keď prišiel z väzby, žalovaná bola u nich doma, prosil ju, aby tie peniaze vrátila, a keď prestala na to reagovať, ich väzby sa pretrhli. Potreboval tie peniaze, lebo on sám potreboval vracať. Manželka peniaze žalovanej v dobrej viere odovzdala, aby našla najlepšie právne zastupovanie aké je a dopadlo to tak, že viac sa neozvala, tak potom pristúpil k inému právnenému zastupovaniu. Manželka za ním prišla a povedala, čo navrhuje žalovaná, teda že vybaví najlepšie právne zastupovanie. Po odovzdaní peňazí čakal na to, že mu niekto zavolá, alebo príde do väzby za ním ako právny zástupca, že on mu dá splnomocnenie a nestalo sa tak, tak vedeli, že je to podvod. Potom písal manželke, že nech zabezpečí inú advokátsku kanceláriu, nakoľko to od žalovanej nebolo poskytnuté. Pán S. Y. je jeho dlhoročný kamarát, poznajú sa cca XX-XX rokov, žalovaná s ním takisto bola v častom kontakte, vybavovali sa nejaké obchody, on konkrétne tie peniaze prevzal od manželky a zanesol ich žalovanej. Vo väzbe bol od 18.06.2013 do 25.07.2013, tie peniaze keď sa odovzdávali on bol v Rakúsku a potom vo väzbe. Žalovaná manželku zastrášovala, voľu vo firme púšťala, robila tam takú zmätočnú atmosféru, aj za manželkou bola zo desaťkrát doma, bola pri tom aj p. J.. Trestnoprávnou cestou to neriešil preto, lebo bol trestne stíhaný a s advokátom sa dohodli, že najprv vyriešia trestnú vec, oslobodili ho a potom začal riešiť toto. Nešiel do žiadneho rizika, lebo veci sa môžu niekedy nejakým spôsobom spraviť tak, že by to nemuselo byť akurát dobré v tomto období. Advokáti mu vysvetlili, že v tejto veci, čo prebieha spor sa vôbec nemusí ponáhľať, lebo že tam nie sú tri roky ale desať rokov. A že teda najskôr sa skončí trestné konanie a potom sa bude riešiť táto vec. Obvinenie voči nemu bolo vznesené asi 15.04.2013, v čase keď bol na robotách v Rakúsku bolo voči nemu začaté trestné stíhanie, manželka ho upovedomila, bol tam ešte 2 mesiace a prišiel domov, išiel sa prihlásiť na políciu. To, že je voči nemu začaté trestné stíhanie sa dozvedel od manželky asi po 2,5 mesiaci, uvedené tvrdenie na svoju žiadosť následne poopravil v tom zmysle, že o vznesení obvinenia sa dozvedel nie po 2-3 mesiacoch, ale po 2-3 týždňoch. Potom prišla za ním a povedala mu, že sa musí ísť prihlásiť. S p. O. obchodovali, požičiaval mu peniaze ako fyzickej osobe a o.i. aj na vyplatenie podielu

žalovanej vo firme, p. O. mu na to požičal sumu 300.000,- Eur za Magic Style s.r.o..Tých pôžičiek od p. O. bolo v tom čase o hodne viac, ako je to uznanie dlhu na sumu 250.000,- Eur. To je len časť z toho.

6.4. Žalobkyňa 2/ vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že žalovanú spoznala v roku 2011, kedy jej manžel (žalobca 1/) vstúpil do firmy Magic Style s.r.o., kde bola žalovaná konateľkou. Manžel do firmy vstúpil takisto ako konateľ. So žalovanou ona neprichádzala do nejakého osobného kontaktu, asi po pol roku sa tam zamestnala aj ona, vykonávala tam určité administratívne práce. Žalovaná sa vo firme zdržiavala veľmi málo, chodievala občas do kancelárie, občas aj k nim domov, kde riešila s manželom firemné veci. Osobný vzťah so žalovanou ona nikdy nemala, vykejú si doposiaľ. V apríli 2013 v piatok čo mal jej manžel narodeniny 12.4., tak následne v pondelok ho vo firme hľadala polícia. Manžel v tom čase nebol doma ani vo firme, od toho dňa sa neukázal ani doma, ani vo firme, až o pár dní jej dal vedieť, že je vlastne v zahraničí a to už nastúpila práca žalovanej, ktorá za ňou v apríli a máji 2013 chodila, vyhľadávala ju, zastráňovala, kontaktovala a doslova psychicky týrala v uzavretej miestnosti aj 2-3 hodiny sústavne a hustila do nej ako musí manžela zachrániť, a že sa mu dá pomôcť jedine tak, že ona jej za peniaze poskytne pomoc, tú určila sumou 90.000- Eur, bola to pre ňu traumatizujúca situácia, zostali na nej deti, dom, pôžička, zastupovanie manžela vo firme a žalovaná to hnusne využila a pýtala od nej tie peniaze, lebo že jedine za tie jej dokáže pomôcť. Samozrejme ona očakávala, že to bude právna pomoc. Ona žalovanú o pomoc nežiadala. Ona bola k tomu donútená, psychicky žalovanou. Ona najskôr nevedela, kde je manžel. Ozval sa jej až pár dní po 15.04.2013, žalovaná jej potom povedala, že musí zohnať tie peniaze, že žalovaná má veľké kontakty a že jej pomôže, jej slová boli: „, a všetko sa zamietne pod koberec.“ To boli jej presné slová. Podarilo sa jej dať dokopy sumu 60.000,- Eur a chýbala jej suma 30.000,- Eur, prosila p. O., ktorý sa vyjadril, že pre manžela všetko. Toto zneužila žalovaná. Keď dala dokopy tých 90.000,- Eur, žalovaná si vybrala človeka, ktorý bol ich spoločný známy p. Y. a dala jej príkaz, aby tie peniaze dala do obálky a igelitovej tašky a že p. Y. ich príde k nim domov zobrať 15.5. o 9.00 hod. ráno. P. Y. prišiel, spolu peniaze prerátali, dali ich do veľkej obálky a igelitky a p. Y. telefonoval žalovanej, že už tie peniaze má a že ich ide odovzdať, bol s ňou dohodnutý a okolo 10.00 hod. pri Mc.Donalde jej tie peniaze aj odovzdal. Miesto odovzdania nebolo vopred dohodnuté medzi ňou a žalovanou, ale bolo to prostredníctvom p. Y.. Manžela polícia hľadala vo firme 15.04.2013, pamätá si to preto, lebo 12.4. mal manžel narodeniny, a piatok mali oslavu jeho 40-ťky. A hneď v pondelok ho hľadala polícia, po tom následne ďalšie dni ho hľadali aj doma aj v škôlke. Manžel z domu odišiel ráno 15.4. skôr ako ona, ostatní ešte spali. Odišiel z domu ako ráno do práce, potom ho niekoľko mesiacov nevidela a niekoľko dní ani nevedela o ňom, pokiaľ sa jej neozval. Trvalo to minimálne týždeň, kým sa jej ozval, nevie presne koľko dní to bolo, do týždňa sa ozval, nevedela čo je s ním, hľadala ho polícia. Žalovaná iniciovala to, že im pomôže, keď manžela hľadali policajti vo firme, žalovaná tam bola, tvárila sa, že všetkému rozumie. Rozhovory medzi ňou a žalovanou prebiehali vo firme, vždy ju ona zavliekla do kuchynky, alebo chodila k nim domov. Ona od žalovanej očakávala pomoc, samozrejme právnu, nejakú legálnu pomoc, žalovaná jej hovorila, že ona má veľké kontakty a že dokáže, aby sa celá táto situácia zamietla pod koberec, že vybaví prepustenie. Po prepustení manžela z väzby bola žalovaná u nich doma, má vedomosť o tom, že manžel za ňou chodil domov, telefonoval jej, chcel sa dohodnúť, aby vrátila tie peniaze, lebo oni veľmi dlho čakali na to, kým sa veci pohnú a kedy sa niečo začne diať z jej strany. Lenže vôbec nič sa nedialo, žalovaná sa vôbec neozývala. Peniaze dala žalovanej zo strachu o manžela. Kontaktovala právneho zástupcu za účelom pomoci jej manželovi, ale až neskôr ako sa dialo toto. Právnicki im poradili, aby toto začali riešiť, teda vrátenie sumy 90.000,- Eur od žalovanej až potom, čo sa vyrieši prioritný problém, tým myslí trestné stíhanie manžela. K listine „Potvrdenie o transakcii“ sa bližšie vyjadriť nevedela. Chýbala jej k tým 90.000,- Eur suma 30.000,- Eur, má za to, že p. O. jej dal tých 30.000,- Eur v hotovosti a potom ich vlastne poslal na jej účet, aby mal dôkaz, že jej ich požičal, mali s p. O. veľmi dobré vzťahy, vlastne jedenkrát jej sumu 30.000,-Eur dal p. O. v hotovosti a jedenkrát jej túto poslal na účet. Ona potom tieto peniaze zo svojho účtu vybrala a vrátila ich p. O., aby jej ich nedal dvakrát. Pretože predtým jej ich dal v hotovosti a aby mal doklad, tak ich ešte poslal aj na jej účet, ona ich odtiaľ vybrala a vrátila mu ich.

6.5. Spoločný právny zástupca žalobcu 1/ a 2/ pred súdom dňa 26.06.2019 v prednese uviedol, že čo sa týka písomného vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej o nejakom korupčnom správaní, tak čo sa týka obsahu žaloby, žalobcovia netvrdia, že žalovaná pýtala tie finančné prostriedky, ktoré sú predmetom tohto konania na nejaký úplatok a už vôbec netvrdia, že žalobkyňa 2/ ich dávala žalovanej s takýmto vedomím, naopak ona očakávala, že vec bude riešená právnou cestou cez nejakého advokáta. Zástupca žalobcu v podaní predmetnej žaloby nevidí rozpor s dobrými mravmi. Nejde o žiadny trestný čin, ktorý by z tohto vyplýval, žalobkyňa 2/ žalovanej nedávala finančné prostriedky na žiadny úplatok.

Ide zo strany žalovanej o úmyselné bezdôvodného obohatenie. Čo je napísané v žalobe je pravda, takto to zástupca od žalobkyne 2/ vyrozumel, ale v žiadnom prípade neboli financie dávané za tým účelom, aby bola páchaná nejaká trestná činnosť resp. páchané nejaké korupčné správanie. Žalobkyňa 2/ sa k tomu vyjadří bližšie, ale finančné prostriedky neboli poskytované na trestný čin. Na pojednávaní dňa 02.10.2020 novospolnomocnený spoločný právny zástupca žalobcov 1/ a 2/ záverom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava modifikovanej žaloby ako i všetkých prednesov, vykonaných v mene žalobcov v tomto konaní. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyňa poskytla žalovanej sumu 90.000,- Eur a že ju poskytla za účelom právnych služieb. A teda takéto konanie požíva právnu ochranu. Má za to, že žalobcovia uniesli dôkazné bremeno a to jednak samotným výsluchom žalobcov, listinnými dôkazmi, najmä listinnými dôkazmi ohľadom pôvodu peňazí ako i dnešným výsluchom svedka p. Y. ktorý v rámci svojim možností s časovým odstupom logicky vysvetlil časovú os udalostí, sled udalostí, dôvody, pre ktoré odovzdával peniaze on, najmä potvrdil, že žalovaná prevzala sumu 90.000,- Eur. V tomto prípade sú splnené všetky zákonné predpoklady na to, aby súd mohol konštatovať, že medzi žalobcami a žalovanou vznikol samostatný záväzkový vzťah bezdôvodného obohatenia, pretože žalovaná prijala a neoprávnene si ponechala sumu 90.000,- Eur, teda zjavne ide o prijatie plnenia bez právneho dôvodu tak, ako to predpokladá ust. § 451 ods. 2 OZ. Navrhol, aby súd žalobe vyhovel, aby zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade sumu 90.000,- Eur a priznal nárok na náhradu trov konania žalobcom vo výške 100%.

6.6. Žalovaná pred súdom vo svojej výpovedi uviedla, že žalobca 1/ bol jej spoločníkom, najskôr 50% - tný a potom mu predala celú firmu, p. J. bola sekretárka spoločnosti, ona cca 2 - 3 týždne prakticky nevedela o tom, že žalobca 1/ je na úteku. To, čo hovorí žalobkyňa 2/ sa nezakladá na pravde. Potvrdila, že predtým, keď ešte boli 50%-tní spoločníci firmy so žalobcom 1/, bola párkrát u nich doma, ale čo sa stal tento prípad, už u nich nebola, resp. len raz, keď sa žalobca 1/ vrátil z väzby, kedy ju žalobcovia k nim pozvali, pričom ona nemala so žalobcami žiadny spor, tak nemala dôvod k nim na pozvanie neísť. V tej dobe už boli vyrovnaní, čo sa týka zaplatenia za firmu. Ak žalobcovia tvrdia, že jej odovzdali sumu 90.000,- Eur a ona ju prevzala neoprávnene, tak prvú čo by urobila, pýtala by si túto sumu späť. Žalobcovia nič od nej nepýtali, pretože na to nebol dôvod. Ona v danej dobe p. Y. nepoznala, vedela že je p. S., ale poznala ho až pár mesiacov po tom. Nikdy od žalobcov nepýtala žiadne peniaze, nikdy im nehovorila, že má možnosť niečo vybaviť alebo nevybaviť, suma 90.000,- Eur je obrovská suma peňazí, nezobrala si tieto peniaze od žalobcov, nepýtala ich od žalobcov, a vôbec sa nezakladá na pravde to, čo žalobcovia tvrdia, preto popiera v celom rozsahu ich tvrdenia, nikdy sumu 90.000,- Eur od nich nepýtala, nikdy sa žalobkyňi 2/ nevyhrážala, vôbec to nie je pravda. V období, kedy bol žalobca 1/ na úteku a vo väzbe doma so žalobkyňou 2/ u nich nebola. Nikdy. Ak sa stretli, tak vyslovene ohľadom vecí, týkajúcich sa firmy a vo firme. Nie je pravdou ani tvrdenie žalobcov, že p. Y. je ich spoločný priateľ, pretože v tej dobe ani nevedela, kto to vlastne je, pretože oni sa volali po mene, nikdy nie po priezvisku. Ona s p. Y. vôbec neprichádzala do styku v dobe, keď sa ten prípad stal, až 2 -3 mesiace potom, ale to už bol žalobca 1/ doma. K tvrdeniu žalobcu 1/, že on ju opakovane vyzýval na vrátenie peňazí a že ju z tohto dôvodu navštívil doma uviedla, že to nie je pravda. Ona žiadne kontakty na právnych zástupcov prípadne osoby z justície, ktoré by mohli dopomôcť prípadne pri prepustení z väzby nemá, nemá kontakty, nič také nesľúbila a navyše by to považovala za úplatok a ten dávať aj brať je trestný čin. Všetky sumy jej vždy išli cez účet, v hotovosti peniaze nedržala a nemá žiadne v hotovosti. Ona už nepodniká, je na dôchodku. Spoločnosti Magic Style s.r.o. bola založená v roku 1991 alebo 1992 ako živnosť a od roku 1993 ako s.r.o.. Zamestnávala okolo 150 až 200 ľudí, išlo o výrobu textilnej dámskej konfekcie, spolupracovali so zahraničnými firmami. V roku 2011 predala 50% spoločnosti, kedy sa so žalobcom 1/ stali spoločníkmi, dohoda s ním bola taká, že aj tých zvyšných 50% mu predá. Poslednú sumu jej vyplatil asi v šiestom mesiaci, resp. asi mesiac po tom, čo ho zavreli, presne si už nepamätá, išlo to na jej účet. Suma za prevod spoločnosti bola vyššia ako 100.000,- Eur, ale nebolo jej to vyplatene v hotovosti, ale na jej účet. Vo firme v čase, keď tam polícia hľadala žalobcu 1/ ona nebola, dozvedela sa o tom asi 2 -3 týždne potom, teda buď p. J. alebo p. P. jej povedali, že je na úteku, nechceli jej povedať, čo sa deje, až po tých 2-3 týždňoch jej to povedali. Žalobkyne 2/ sa ona na žalobcu 1/ nepýtala, žalobkyňa 2/ do firmy nechodievala, resp. veľmi málo. Nevie, či bola žalobkyňa 2/ vo firme v pracovnom pomere, ale chodila tam sporadicky. Dňa 15.5.2013 sa s p. Y. pred Mc.Donaldom nestretla. Ona sa so žalobcom 1/ ani s p. P. a p. Y. u nej doma nestretla. Žalovaná k výpovedi svedka p. Y. trvala na tom, že ak svedok tvrdí, že spolu chodili na kávu, tak svedok klame. Ona s ním nikdy na kávu pred, počas a ani potom, čo sa žalobca 1/ vrátil z väzenia nechodila. Zo strany svedka je to lož.

6.7. Právny zástupca žalovanej v prednese pred súdom dňa 26.06.2019 uviedol, že neuznáva tvrdenia žalobcov prostredníctvom ich zástupcu na tomto pojednávaní, žalovaná sa pridrižiava svojich písomných vyjadrení k žalobe, ktorú v celom rozsahu neuznáva. Túto považuje za účelovú a nedôvodnú. Žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali, že by zo strany žalovanej došlo k bezdôvodnému obohateniu. Predložený listinný dôkaz „Uznanie dlhu“ z roku 2014, to bolo spísané dva roky po jednotlivých zmluvách o pôžičkách, v čase po údajnom odovzdaní finančných prostriedkov žalovanej, pričom išlo o pôžičky v roku 2012, teda rok predtým, ako malo dôjsť k údajnému odovzdaniu finančných prostriedkov žalovanej. Spochybnil listinný dôkaz „Potvrdenie o transakcii“, nie je zrejmé čo má tento dôkaz preukazovať. Žalobcovia ak tvrdia, že odovzdali žalovanej žalovanú sumu, túto nikdy žiadnym spôsobom od roku 2013 nevyzvali na jej vrátenie, ak to tvrdia, ide z ich strany o účelové tvrdenia. Vyjadril nesúhlas s tvrdením zástupcu žalobcov, že nárok vznikol na základe určitého sprostredkovania alebo vybavenia právneho zastúpenia žalovanou žalobcovi 1/, žalovaná nemá žiadny kontakt na súdnych či právnych zástupcov, ide zo strany žalobcov o absolútne účelové tvrdenie, že žalovaná mala zabezpečovať pre žalobcu 1/ právne zastúpenie v hodnote 90.000, Eur. Záverom zástupca v mene žalovanej uviedol, že návrh považuje za účelový, ničím nepreukázaný. A žalobu považuje za diletantskú. Nebolo žiadnym hodnoverným spôsobom preukázané, že by došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovanej, nebolo žiadnym hodnoverným spôsobom preukázané, že by žalovaná akýmkoľvek spôsobom v danom čase prezvala od žalobcov akúkoľvek sumu finančných prostriedkov a že by hodnoverným spôsobom bolo preukázaný pôvod týchto peňazí. Poukázal na listinné dôkazy - výpisy z účtu žalovanej z apríla a júla 2013, ktoré jednoznačne preukazujú, že zo strany žalobcov došlo k prevodu finančných prostriedkov na osobný účet žalovanej a to bezprostredne pred a bezprostredne po spornom dátume, v ktorom mala žalovaná prevziať finančné prostriedky od žalobcov. Je absolútne nelogické a nepochopiteľné, že žalobcovia odošli finančné prostriedky v apríli 2013, následne akým - takým spôsobom odovzdajú peniaze žalovanej v sume 90.000,- Eur na vybavenie právnych služieb, ktoré neboli bližšie špecifikované a následne v čase, keď je ešte žalobca vo výkone väzby, čiže nič nebolo vybavené, odošli ďalších 100.000,- Eur na účet žalovanej. Táto skutočnosť je absolútne nelogická a nepochopiteľná. Hoci došlo k zmene žaloby, predchádzajúci právny zástupca žalobcov uvádza, že žalobca 1/ bol v čase odovzdania peňazí vo väzbe, že žalovaná ponúkla žalobkyni v 2/ rade zabezpečiť prepustenie z väzby resp. zabezpečiť, aby žalobca v 1/ rade nebol trestne stíhaný. Až na námietky žalovanej došlo k účelovej zmene žaloby, nakoľko si protistrana zrejme uvedomila protizákonnosť tejto žaloby a že takáto žaloba nepožíva právnu ochranu v zmysle právneho poriadku. Ako vyplýva z trestného spisu žalobca 1/ bol zadržaný orgánmi činnými v trestnom konaní 18.06.2013. Ale tvrdil, že v rozhodnom čase vykonával väzbu. Je teda nelogické, aby žalovaná ponúkla žalobkyni v 2/ rade, že zabezpečí prepustenie z väzby v máji 2013, keď ešte žalobca 1/ väzbu nevykonával. Žalovaná nemala odkiaľ vedieť, že žalobca v 1/ rade bude vo výkone väzby. O tomto rozhoduje sudca pre prípravné konanie. Žalobca 1/ vo svojom výsluchu uviedol, že čakal, že mu niekto zavola, že za ním niekto príde do väzby, nejaký právny zástupca, teda podľa tých modifikovaných skutkových tvrdení. Že údajne žalovaná zabezpečí právnu pomoc, potom je nelogické, z akého dôvodu už 30.04.2013 mali žalobcovia zvolenú advokátku JUDr. M., ktorá prijala plnomocenstvo 07.05.2013 a dňa 10.05.2013 účinne prevzala právne zastupovanie, z akého dôvodu by chceli po žalovanej, aby zabezpečila právnu pomoc?! Ďalej veľmi podstatnou skutočnosťou je, že JUDr. M. vykonávala obhajobu žalobcu v 1/ rade až do právoplatného skončenia trestnej veci. Je preto nelogické, prečo by žalovaná opätovne vybavovala akúkoľvek právnu pomoc. Žalobkyňa 2/ vo svojom výsluchu uviedla, že právnu zástupkyňu kontaktovala až po odovzdaní finančných prostriedkov žalovanej. Čiže po 15.05.2013. Zo samotných listinných dôkazov v rámci trestného spisu vyplýva, že to bolo podstatne skôr a že toto jej tvrdenie je účelové. Ak teda žalobcovia žiadali po žalovanej zabezpečenie právnej pomoci, z akého dôvodu si teda volili inú advokátku?! To je podstatná otázka. Z obsahu samotnej výpovede žalobcu 1/ v rámci trestného konania zo dňa 18.06.2013 tento vo svojej výpovedi uvádza: „o trestnom stíhaní som sa naozaj dozvedel až dnes (čiže 18.06.2013), preto som sa hneď dostavil na políciu, aby som vysvetlil a ozrejmil veci.“ Na druhej strane v tomto konaní žalobca 1/ uviedol, že sa o trestnom stíhaní dozvedel prakticky 2 až 3 týždne potom, čo ho hľadala polícia, čiže niekedy začiatkom mája 2013. Opäť táto skutočnosť preukazuje účelovosť a klamlivosť zo strany žalobcov. Žalobkyňa 2/ uvádza, že žalovaná ju donútila a nútila k poskytnutiu finančných prostriedkov na zabezpečenie právnej pomoci, už len takáto argumentácia sa vzájomne vylučuje. Donucovať niekoho k poskytnutiu právnej pomoci, absolútne nelogické tvrdenie. Ďalej žalobcovia v žalobe uvádzajú, že nimi predložené listinné dôkazy dostatočne a hodnoverne preukazujú pôvod finančných prostriedkov a prevod za účelom zabezpečenia týchto prostriedkov vo vzťahu ku žalovanej. Tieto listinné dôkazy nepreukázali absolútne nič. Z výpisu z Tatra banky a.s., ktorý predložila žalobkyňa 2/ vyplýva, že dňa 22.06.2013 sa realizoval prevod, pri neznámom pôvode, nakoľko z obsahu tohto

výpisu nič nevyplýva, len že išlo o určitý prevod mesiac po inkriminovanej udalosti, v rámci ktorej malo dôjsť k prevzatíu finančných prostriedkov žalovanou. Žalobcovia pôvod peňazí preukazujú notárskou zápisnicou o uznaní dlhu, pričom z obsahu tohto uznania jednoznačne vyplýva, že jednotlivé dlhy vznikli v roku 2011 a 2012. Čiže podstatne skôr, ako sa vôbec možno o nejakej „právnej pomoci“ baviť. Je absolútne rozporné odkiaľ žalobcovia zobrali finančné prostriedky vo výške 300.000,- Eur na prevod obchodného podielu a ďalších 90.000,- Eur na účely poskytnutia finančných prostriedkov žalovanej. Ďalej je absolútne nelogické, že žalobcovia si uplatňujú svoj nárok po tak dlhej dobe. V prípade, ak by žalovaná prevzala tie finančné prostriedky a neposkytla nejakú formu pomoci, alebo by vo veci nevyvíjala žiadnu aktivitu, žalobcovia by si uplatňovali svoj nárok podstatne skôr. Samozrejme všeobecná premlčacia lehota je platná aj zákonná. Žalobkyňa sa nedomáhala žiadnej ochrany svojich práv, keď vo výpovedi tvrdila, že žalovaná ju nútila k tým veciam. Vyslovene uviedla, že ju zatvárala do kuchynky. Žalobcovia si nenechali potvrdiť žiadnym spôsobom prevzatie finančných prostriedkov. Hoci ako vyplýva zo samotného obsahu spisu, iné prevody si nechávali potvrdzovať. Či už notárskou zápisnicou alebo inými formami. Z uvedených dôvodov žaloba nie je dôvodná a zástupca žalovanej navrhuje súdu, aby ju v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanej trovy konania v rozsahu 100%.

6.8. Svedok p. S. Y. vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že žalobcu 1/ dlhoročne cca 20 rokov pozná, je to jeho kamarát, cez žalobcu 1/ pozná aj žalobkyňu 2/, jeho manželku. Žalovanú pozná asi od roku 2012, t.j. ešte z obdobia, kedy bola spoločníčka firmy spolu so žalobcom 1/. Vie, čo je predmetom jeho výsluchu, lebo dostal od žalobkyne 2/ za úkol doručiť žalovanej peniaze, na základe predchádzajúcej dohody žalobkyne 2/ so žalovanou. Žalobkyňa 2/ ho o to poprosila, keď bol u nej doma. Vedel o tom aj od žalovanej, ktorá mu telefonovala, aby jej tieto peniaze priniesol on. Presný dátum, kedy on žalovanej odovzdal sumu 90.000,- Eur si už nepamätá, ale bolo to o 10.30 hod. pri McDonalde v Prievidzi, mohlo to byť v júli alebo v auguste, nepršalo a nebol to víkend; ona tam už na neho čakala, ani nevystúpila ani z auta (zn. Mercedes E), len otvorila dvere, zobrala igelitovú tašku s peniazmi a odišla, nič si neprepočítavala pred ním. Bolo to v čase, kedy bol žalobca 1/ vo väzbe, svedok v tom čase ani nebol so žalobcom 1/ v kontakte, lebo bol vo väzení. Vedel, čo je obsahom zásielky, pretože sumu 90.000,- Eur pred ním v kuchyni na stole žalobkyňa 2/ v ten inkriminovaný deň prepočítavala, dala to, už si presne nepamätá, ale asi do takej väčšej obálky, asi to boli dve obálky, resp. papierový sáčok. To stretnutie za účelom doručenia peňazí žalovanej mu neprišlo ničím podozrivé, vôbec, lebo sa pravidelne so žalovanou na McDonalde stretávali cca dva alebo trikrát mesačne, preberali rôzne veci, bola vždy presná, a prišla vždy na dohodnutý čas. Žalobkyňa 2/ mu o tej sume 90.000,- Eur povedala, že je to určené na právnu pomoc, on sa o to viac nezaujímal. Odovzdal žalovanej túto sumu osobne. V ten deň, kedy k tomu došlo, už žalovanú nijakým spôsobom následne nekontaktoval, ani za účelom či je suma v poriadku, ale asi o dva dni sa so žalovanou stretol a povedala mu, že je to OK. Žalovanej ani pred odovzdvankou peňazí už netelefonoval, pretože vedel, že ak sa spolu dohodli na konkrétnom čase, ona tam bude, vždy bola presná ako „švajčiarske hodinky“. Za žalobkyňou 2/ v ten deň, čo peniaze odovzdal, už nešiel. Ale stretol sa so žalobcom 1/, že všetko je vybavené, boli spolu na káve, následne po tom, čo ho súd konfrontoval s jeho predchádzajúcim tvrdením, že k odovzdaniu ako tvrdí došlo v čase, kedy bol žalobca 1/ vo väzbe opravil svoju výpoveď, že sa pomýlil, že bol na káve buď so žalobkyňou 2/ alebo jej synom. Už si to presne nepamätá. So žalobcom 1/ pred väzbou býval v kontakte v jeho domácnosti často, cca dvakrát týždenne, po tom čo sa žalobca 1/ vrátil z väzby už s ním v takom častom kontakte nebol, ani s ním nič neriešil už potom, u žalovanej doma nikdy nebol. Zaráža ho, že žalovaná na minulom pojednávaní tvrdila, že ho nepozná, vie o tom, že sa takto vyjadřila preto, lebo mu to bolo povedané. Pričom oni sa spolu pravidelne stretávali, preto nevie, čo si má o nej myslieť, ak teraz tvrdí, že sa nepoznajú.

6.9. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti Magic Style, spol. s r.o. (na č.l. 105 spisu) vyplýva, že žalobca 1/ bol konateľom danej spoločnosti od 11.03.2011 do 07.06.2018, žalobkyňa 2/ od 10.09.2013 do 08.01.2014 a žalovaná od 02.11.1992 do 23.03.2013.

6.10. Zo zmluvy o prevode obchodných podielov zo dňa 23.03.2013 (na č.l. 166 a nasl. spisu) vyplýva, že žalobca 2/ sa stal vlastníkom obchodného podielu na spoločnosti vo výške 100% základného imania, žalobca 1/ ako nadobúdateľ sa zaviazal zaplatiť prevodcovi 1/ (O. S., nar. XXXX) odplatu za jeho obchodný podiel v sume 150.000,- Eur do 15 dní od podpisu zmluvy a prevodcovi 2/ (P. S., nar. XXXX) odplatu za jeho obchodný podiel v sume 150.000,- Eur do 15 dní od podpisu zmluvy na č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX.

6.11. Z výpisu z účtu žalovanej, vedeného v Tatra Banka, a.s. č.ú.: XXXXXXXXXX, ktorého majiteľkou je žalovaná je zrejmé, že 15.04.2013 žalobca 1/ previedol na účet žalovanej sumu 200.000,- Eur a dňa 17.07.2013 žalobca 1/ previedol na účel žalovanej sumu 100.000,- Eur.

6.12. Z plnomocenstva na č.l. 175 spisu je zrejmé, že žalobkyňa 2/ dňa 30.04.2013 splnomocnila na zastupovanie žalobcu 1/ v trestnej veci vedenej na Krajskom riaditeľstve PZ v Bratislave, odbor kriminálnej polície, vedenej pod sp. zn. KRP-6/OVK-BA-2013 JUDr. D., advokátsku kanceláriu Na vršku 2, P.O.BOX 196, 810 00 Bratislava, ktorá plnomocenstvo dňa 07.05.2013 prijala.

6.13. Zo zápisnice o vylúčení obvineného zo dňa 18.06.2013 na č.l. 176 a nasl. spisu bolo zistené, že žalobca 1/ sa dostavil na útvár OZ dňa 18.06.2013 o 14.35 hod., dňa 18.06.2013 bolo obvinenému (žalobcovi 1/) doručené uznesenie o vznesení obvinenia pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu spáchaného formou spolupáchateľstva. Zo strany 6 predmetnej zápisnice vyplýva tvrdenie žalobcu 1/, že sa o obvinení dozvedel až dnes, keď sa stretol s manželkou, on bol ešte v Rakúsku, keď jej volal.

6.14. Z vyšetrovacieho spisu Krajského riaditeľstva PZ - odbor kriminálnej polície Bratislava sp. zn. ČVS KRP-6/OVK-BA-2013 súd zistil, že Uznesením z 12.04.2013 Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave odborom kriminálnej polície vyšetrovateľ mjr. Ing. M. P. začal trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu spáchaný formou spolupáchateľstva. Z uznesenia zo dňa 16.04.2013 vyplýva, že okrem iných osôb žalobca 1/ bol stíhaný ako obvinený pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu spáchaný formou spolupáchateľstva. Žalobca 1/ s jeho obhajcom U.. M. predmetné uznesenie prevzali dňom 18.06.2013. Okresný prokurátor pre Bratislavu II podal dňa 19.06.2013 návrh na vzatie do väzby žalobcu 1/, z tejto listiny ďalej vyplýva, že od 15.04.2013 bolo na žalobcu 1/ ako obvineného vyhlásené pátranie, žalobca 1/ bol zadržaný dňa 18.06.2013 o 13.40 hod., kedy bol aj vypočutý za prítomnosti svojho obhajcu U.. D. M.. Väzba žalobcu 1/ sa začala dňom 18.06.2013 o 13.40 hod. s výkonom v Ústave na výkon väzby v Bratislave. Uznesením z 25.07.2013 bol žalobca 1/ prepustený na slobodu. Plnomocenstvo predložené žalovanou v spore ako dôkaz je založené na č.l. 61 tohto vyšetrovacieho spisu.

6.15. Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/100/2014 je zrejmé, že rozsudkom zo dňa 09.08.2016, č.k. 3T/100/2014 - 789 bol žalobca 1/ spod obžaloby oslobodený, rozsudok voči nemu nadobudol právoplatnosť dňa 25.08.2016.

7. Sporové občianske súdne konanie je ovládané prejednacou zásadou, ktorá spočíva v tom, že tvrdenie skutočností a navrhovanie dôkazov na ich preukázanie je zásadne vecou strán sporového konania. Podľa prejednacej zásady je súd oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených (tvrdených a preukázaných) procesnými stranami. S prejednacou zásadou súvisia procesné inštitúty povinnosti tvrdenia (bremeno tvrdenia) a dôkaznej povinnosti (dôkazné bremeno). Dôkazná povinnosť je povinnosťou strany sporu označiť dôkazy (dôkazné prostriedky) na preukázanie tvrdených skutočností. Pokiaľ takéto dôkazy neuvedie, neunesie dôkazné bremeno. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu, zisteného z dôkazov navrhnutých stranami sporu. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

8. Podľa Čl. 8 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

9. Podľa Čl. 15 ods. 1 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

10. Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

11. Podľa § 215 ods. 1 a 2 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

12. Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

13. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti. Na základe tohto právneho vzťahu vzniká právo požadovať poskytnuté plnenie naspäť a povinnosť takéto plnenie vrátiť. To, či v danom prípade bolo plnenie bezdôvodné, závisí od posúdenia všetkých okolností, za ktorých došlo k plneniu. Obsahom tohto samostatného záväzkového právneho vzťahu je, aby ten, kto sa obohatil z niektorých dôvodov uvedených v zákone, vydal obohatenie naspäť tomu, na úkor koho k obohateniu došlo. Predpoklady vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia preukazuje v súdnom konaní ten, kto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Na tom, kto tvrdí uvedené skutočnosti, spočíva bremeno dôkazu. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik objektívne merateľného majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi.

14. V konaní nebolo sporné, že žalobca 1/ a žalovaná sa poznajú, boli spoločníkmi obchodnej spoločnosti MAGIC STYLE spol. s r.o., pričom žalobca 1/ bol vlastníkom danej obchodnej spoločnosti spočiatku (v roku 2011) v rozsahu 50% rovnako ako žalovaná a následne (v roku 2013) sa stal vlastníkom obchodného podielu na spoločnosti vo výške 100% základného imania. Odplatu za obchodný podiel spolu v sume 300.000,- Eur zaplatil žalobca 1/ na účet žalovanej, vedený v Tatra banke a.s. č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX a to dňa 15.04.2013 sumu 200.000,- Eur a dňa 17.07.2013 sumu 100.000,- Eur. Nebolo teda sporným, že žalobcovia 1/, 2/ a žalovaná sa poznali viac rokov, pričom žalobca 1/ a žalovaná boli konateľmi uvedenej s.r.o.. Nebolo tiež sporným, že žalobca 1/ bol v roku 2013 vo väzbe. V konaní bolo sporné, či sa žalovaná bezdôvodne obohatila na úkor žalobcov 1/ a 2/ prevzatím sumy 90.000,- Eur v hotovosti dňa 15.05.2013. Žalobcovia v písomne podanom žalobnom návrhu spočiatku tvrdili, že v čase, keď žalobca 1/ vykonával väzbu sa žalovaná ponúkla žalobkyňi 2/, že zabezpečí, aby bol žalobca 1/ (jej manžel) prepustený z väzby na slobodu, resp. že zabezpečí, že nebude žalobca 1/ vôbec trestne stíhaný. Žalovaná pred žalobkyňou 2/ doslovne uviedla, že „zabezpečí, aby túto trestnú vec zamietol pod koberec“. Žalobcovia tvrdili, že za túto svoju „pomoc“ žiadala žalovaná od žalobkyne 2/ sumu 90.000,- Eur v hotovosti. Následne došlo k zmene žaloby na pojednávaní dňa 26.06.2019, kedy žalobcovia prostredníctvom právneho zástupcu zmenili žalobu, čo do skutkových tvrdení, v spore už netvrdia, že žalovaná pýtala tie finančné prostriedky, ktoré sú predmetom sporu na nejaký úplatok a už vôbec netvrdia, že žalobkyňa 2/ ich dávala žalovanej s takýmto vedomím, naopak žalobkyňa 2/ od žalovanej očakávala, že vec bude riešená právnou cestou cez nejakého advokáta, teda, že žalovaná ho zabezpečí. Tvrdili, že žalobkyňa 2/ žalovanej odovzdala sumu 90.000,- Eur na to, aby našla najlepšie právne zastupovanie aké je, avšak dopadlo to tak, že žalovaná sa viac neozvala, tak následne pristúpili k inému právnemu zastupovaniu žalobcu 1/. Skutkové tvrdenia žalobcov, ktorými odôvodňovali podanie žalobného návrhu na súd žalovaná v spore poprela v zmysle § 151 CSP.

15. V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti ešte neznamená unesenie dôkazného bremena, ak splnenie tejto povinnosti nevedie k preukázaniu jej tvrdení. Ak teda účastník konania, ktorý splnil povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú, navrhnutými i vykonanými dôkazmi nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, znáša procesnú zodpovednosť a teda neunesenie tzv. dôkazného bremena. Procesný neúspech v spore postihuje v sporovom konaní toho, kto neunesol dôkazné bremeno jednak neoznačil potrebné dôkazy, alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané. Dôkazné bremeno postihuje vždy toho, kto niečo tvrdí, teda spravidla žalobcu. V civilnom procese sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že skutkový záver, ktorý sudca urobí o

pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom k zisteniam získaným z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného presvedčenia sudcu a jeho logického myšlienkového postupu. Ak súd vykonal viacero dôkazov, nemôže prihliadať iba k niektorým z nich a urobiť iba tieto dôkazy predmetom svojich úvah a svojho hodnotenia, pričom ostatné dôkazy iba konštatuje, ale každý z vykonaných dôkazov musí urobiť predmetom svojich úvah a hodnotenia a to aj v negatívnom zmysle, t.j. vysvetlením, prečo k zisteniam plynúcim z niektorých dôkazov nie je možné prihliadať (napr. že dôkazy nie sú hodnoverné, zistenia z dôkazov plynúce nie sú logicky opodstatnené a pod.) a to najmä vtedy, ak si tieto zistenia z jednotlivých dôkazov plynúce vzájomne odporujú alebo sa dokonca úplne vylučujú. Výsledkom voľného hodnotenia dôkazov je potom objektivizované vnútorné presvedčenie, či určité skutkové tvrdenie bolo dokázané alebo nie. Sudca má považovať za dokázané len tie skutočnosti, ktorým na základe slobodného vnútorného presvedčenia prizná hodnotu pravdivosti. Prednesy strán podliehajú v procese dokazovania voľnému hodnoteniu a zámerné uvádzanie nepravdivých prednesov môže mať negatívne dôsledky pri hodnotení dôkazov znížením vierohodnosti strany, ktorá klamala. Zatajovanie alebo klamanie môže mať za následok stratu vierohodnosti predkladaného dôkazu, svedka, alebo jednej z procesných strán.

16. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že od 15.04.2013 bolo na žalobcu 1/ ako obvineného vyhlásené pátranie. Vo výpovedi žalobca 1/ tvrdil, že vo väzbe bol od 18.06.2013 do 25.07.2013, tie peniaze, keď sa odovzdávali žalovanej, on bol v Rakúsku a potom vo väzbe. Tvrdil, že obvinenie voči nemu bolo vznesené asi 15.04.2013 a v čase keď bol na robotách v Rakúsku bolo voči nemu začaté trestné stíhanie, manželka ho upovedomila, bol tam ešte 2 mesiace a prišiel domov, išiel sa prihlásiť na políciu. Skutočnosť, že je voči nemu začaté trestné stíhanie sa dozvedel od manželky asi po 2,5 mesiaci, uvedené tvrdenie na svoju žiadosť následne v spore na pojednávaní 26.06.2019 poopravil v tom zmysle, že o vznesení obvinenia sa dozvedel nie po 2-3 mesiacoch ako prvotne súdu uviedol, ale po 2-3 týždňoch. Rozporne s týmto skutkovým tvrdením je tvrdenie žalobcu 1/ do zápisnice str. 6 zápisnice o jeho zadržaní útvarom PZ (č.l. 176 spisu), že sa o obvinení dozvedel až 18.06.2013, keď sa stretol s manželkou, pričom on bol ešte v Rakúsku, keď manželke volal. Žalobkyňa 2/ k uvedenému svojou výpoveďou tiež spochybnila pravdivosť výpovede manžela, keď vypovedala, že dňa 12.4.2013 manžel oslavoval doma svoje 40. narodeniny, bol to piatok, následne v pondelok odišiel z bydliska ráno, ešte skôr, ako sa ona zobudila. Nebol doma ani vo firme, pár dní vôbec nevedela, kde je, a až cca do týždňa sa jej ozval, že je v zahraničí. Žalobca 1/ ďalej v spore tvrdil, že manželka ho kontaktovala, keď bol na robotách v Rakúsku, že sa niečo deje, išiel sa prihlásiť na políciu, následne mu povedala, že sumu 90.000,- Eur dala žalovanej, aby táto mala na vybavovanie nejakého právneho zastupovania. Zároveň tvrdil, že manželka (žalobkyňa 2/) peniaze žalovanej v dobrej viere odovzdala, aby našla najlepšie právne zastupovanie aké je a dopadlo to tak, že viac sa neozvala, tak potom pristúpil k inému právnenému zastupovaniu. Tvrdil, že manželka za ním prišla a povedala, čo navrhuje žalovaná, teda že vybaví najlepšie právne zastupovanie. Po odovzdaní peňazí čakal na to, že mu niekto zavolá, alebo príde do väzby za ním ako právny zástupca, že on mu dá splnomocnenie, ale nestalo sa tak, tak vedeli, že je to podvod. Potom písal manželke, že nech zabezpečí inú advokátsku kanceláriu, nakoľko to od žalovanej nebolo poskytnuté. Z plnomocenstva na č.l. 175 rozporne s uvedeným tvrdením vyplynulo, že žalobkyňa 2/ už dňa 30.04.2013 splnomocnila na zastupovanie žalobcu 1/ v trestnej veci vedenej na Krajskom riaditeľstve PZ v Bratislave, odbor kriminálnej polície, vedenej pod sp. zn. KRP-6/OVK-BA-2013 JUDr. D. ktorá plnomocnenstvo dňa 07.05.2013 prijala. JUDr. M. bola zároveň osobne prítomná aj pri zadržaní žalobcu 1/ dňa 18.06.2013, čo je zrejme z vyšetrovacieho spisu ako splnomocnený obhajca žalobcu 1/ a zastupovala žalobcu 1/ až do právoplatného skončenia trestného konania sp. zn. 3T/100/2014. Na základe všetkého uvedeného súd dospel k záveru, že tvrdenia žalobcu 1/ nie sú dostatočne hodnoverné, resp. sú nedôveryhodné.

17. Žalobkyňa 2/ prvotne pred súdom tvrdila, že si sumu 90.000,- Eur požičala od p. P. O., následne v rozpore s tým súdu tvrdila, že „vyskladala“ sumu 60.000,- Eur z vlastných zdrojov a od p. O. si požičala len sumu 30.000,- Eur, ktorú celú (90.000,- Eur) potom p. Y. odovzdal žalovanej. Ďalej tvrdila, že miesto odovzdania nebolo vopred dohodnuté medzi ňou a žalovanou, ale bolo to prostredníctvom p. Y.. Manžela polícia hľadala vo firme 15.04.2013, pamätá si to preto, lebo 12.4. mal manžel narodeniny, a piatok mali oslavu je 40-ťky. A hneď v pondelok ho hľadala polícia, po tom následne ďalšie dni ho hľadali aj doma aj v škôlke. Manžel z domu odišiel ráno 15.4. skôr ako ona, ostatní ešte spali. Odišiel z domu ako ráno do práce, potom ho viac niekoľko mesiacov nevidela, niekoľko dní ani nevedela o ňom, pokiaľ sa jej neozval. Trvalo to minimálne týždeň, kým sa jej ozval, nevie presne koľko dní to bolo, do týždňa sa ozval, nevedela čo je s ním, hľadala ho polícia, manžela po 15.04.2013 nevidela niekoľko

mesiacov. Žalovaná iniciovala to, že im pomôže, keď manžela hľadali policajti vo firme, žalovaná tam bola, tvárila sa, že všetkému rozumie. Rozhovory medzi ňou a žalovanou prebiehali vo firme, vždy ju ona zavliekla do kuchynky, alebo chodila k nim domov. Ona od žalovanej očakávala pomoc, samozrejme právnu, nejakú legálnu pomoc, žalovaná jej hovorila, že ona má veľké kontakty a že dokáže, aby sa celá táto situácia zamietla pod koberec, že vybaví prepustenie. Lenže vôbec nič sa nedialo, žalovaná sa vôbec neozývala. Peniaze dala žalovanej zo strachu o manžela. Kontaktovala právneho zástupcu za účelom pomoci jej manželovi, ale až neskôr ako sa dialo toto (t.j. odovzdanie peňazí žalovanej dňa 15.05.2013). Z plnomocenstva na č.l. 176 spisu bol preukázaný opak vyššie tvrdeného. Žalobkyňa 2/ pred súdom vo výpovedi tvrdila, že miesto odovzdania nebolo vopred dohodnuté medzi ňou a žalovanou, ale bolo to prostredníctvom p. Y. rozporne s tvrdením žalobcov v písomne podanej žalobe, že miesto odovzdania peňazí žalovanej bolo vopred telefonicky dohodnuté medzi žalobkyňou 2/ a žalovanou. Na základe uvedeného tvrdenia žalobcu 1/ nie sú dostatočne hodnoverné, resp. sú nedôveryhodné.

18. Dôkaz výsluchom svedka p. S. Y. bol jedným z kľúčových dôkazov žalobcov, ktorý mal preukázať pravdivosť ich tvrdení. Navrhnutý svedok je dlhoročným priateľom najmä žalobcu 1/, ich priateľstvo trvá cca 20 rokov, stretávali sa v rozhodnom období často, cca dvakrát týždenne v domácnosti žalobcov. Nastavenie navrhnutého svedka, ktoré ako bolo záverom jeho svedeckej výpovede zistené, nie je neutrálne a objektívne, vo vzťahu k žalovanej ho možno hodnotiť ako negatívne, z dôvodu negatívnej skúsenosti rodinného príslušníka svedka (konkrétne zaťa sesternice svedka) s osobu žalovanej a má tak tiež vplyv na dôveryhodnosť výpovede svedka a je preto tiež potrebné vziať do úvahy aj tieto skutočnosti a zohľadniť ich pri hodnotení dôkazov a tvrdení, produkovaných svedkom. V tejto súvislosti však súd dodáva, že pri posúdení vierohodnosti svedeckej výpovede samotný vzťah svedka k jednej zo strán sporu nemôže byť sám osebe dôvodom pre diskvalifikáciu výpovede takéhoto svedka (z Nálezu ÚS SR sp. zn. III. ÚS 276/2014 zo dňa 9.6.2015 „Spochybňovanie objektívnosti výpovedí svedkov a účastníkov konania iba na základe ich kolegiálneho alebo iného rodinného či spoločenského vzťahu bez toho, aby vierohodnosť výpovedí spochybňovali aj iné, objektívne zadokumentované skutočnosti a dôkazy, by v prípadoch, kedy jediným dostupným dôkazom je práve iba výpoveď účastníkov konania či svedkov majúcich medzi sebou takýto vzťah, viedlo k nemožnosti uniesť dôkazné bremeno navrhovateľom a zároveň by viedlo k vytvoreniu neakceptovateľnej „prezumpcie nepravdivosti“ svedeckých výpovedí či tvrdení účastníkov konania.“). Dôkaz výsluchom svedka súd vyhodnotil rovnako ako každý z vykonaných dôkazov, ktorý musí urobiť predmetom svojich úvah a hodnotenia a to aj v negatívnom zmysle, t.j. vysvetlením, prečo k zisteniam plynúcim z niektorých dôkazov nie je možné prihliadať a to najmä vtedy, ak si tieto zistenia z jednotlivých dôkazov plynúce vzájomne odporujú alebo sa dokonca úplne vylučujú. Svedok mal v spore potvrdiť skutkové tvrdenia žalobcov na preukázanie dôvodnosti ich nároku teda kedy boli peniaze a akým spôsobom odovzdané, kto ho za žalobkyňou 2/ poslal, kde sa tie peniaze prepočítavali, komu ich odovzdal a kedy. Žalobcovia v spore tvrdili, že žalovaná dňa 15.05.2013 v dopoludňajších hodinách prevzala od p. S. sumu 90.000,- Eur v hotovosti v igelitovej taške pred Mc.Donaldom v Prievidzi, peniaze boli uložené vo veľkej bielej obálke formátu A4, ktorá bola vložená do tašky. Svedok uviedol, že peniaze v sume 90.000,- Eur odovzdal žalovanej nevie v ktorý deň, ale bolo to o 10.30 hod. pri McDonalde v Prievidzi, kedy žalovaná z auta ani nevystúpila, len otvorila dvere na aute, zobrala igelitovú tašku s peniazmi a odišla, pretože sa niekam ponáhľala. Svedok uviedol, že peniaze boli uložené v dvoch bielych veľkých obálkach resp. v papierovom vrecku a v igelitovej taške. Žalobcovia v žalobe tvrdia, že igelitovú tašku s peniazmi si žalovaná zobrala a potom, keď jej svedok S. Y. ešte v ten istý deň volal, potvrdila mu, že je všetko v poriadku, teda, že sumu 90.000,- Eur prevzala, toto tvrdenie svedeckou výpoveďou p. Y. potvrdené nebolo, naopak uviedol, že žalovanú po údajnom odovzdaní sumy 90.000,- Eur v tej deň už nijakým spôsobom nekontaktoval, prekvapivo tvrdil, že volal žalobcovi 1/, že je to v poriadku a stretli sa na káve, rozporne s tým ale predtým súdu svedok tvrdil, že sumu 90.000,- Eur odovzdával žalovanej v čase, keď bol žalobca 1/ vo väzbe. Svedok ďalej uviedol že o dva dni, resp. na druhý deň sa so žalovanou stretol, potvrdila mu, že je všetko vybavené. Svedok si nepamätal presný deň, kedy sumu 90.000,- Eur žalovanej odovzdal, pamätal si ale, že to bolo o 10.30 na McDonalde v Prievidzi, bol to pracovný deň, nepršalo. Dané stretnutie mu nebolo ničím podozrivé, napriek jeho predchádzajúcej výpovedi k priebehu doterajších jeho stretnutí so žalovanou, že 2-3 krát mesačne sa so žalovanou na McDonalde v Prievidzi stretávali na káve, debatovali, a hoci toto inkriminované stretnutie prebehlo tak, že žalovaná ani nevystúpila z auta, len otvorila dvere na aute, prevzala si igelitovú tašku s peniazmi a hneď odišla, nebolo mu to vôbec podozrivé. Pred súdom sa zároveň vyjadril, že nevie, čo si má o tom myslieť, keď sa žalovaná na minulom pojednávaní pre súdom vyjadrila v tom zmysle, že ho nepozná. Svedok na výzvu súdu k tomu uviedol, že táto informácia mu bola povedaná. Súd k tomu udáva, že už doposiaľ uvedené naznačuje zníženie dôveryhodnosti svedeckej výpovede, keď sa svedok

sám v priebehu svojho výsluchu vyjadril, že mu boli sprostredkované skutočnosti uvádzané žalovanou na predchádzajúcom súdnom pojednávaní v spore, pričom svedok je osoba, ktorá má vypovedať o skutočnostiach, ktoré vnímala svojimi zmyslami. Žalobca 1/ ďalej v účastníckej výpovedi tvrdil, že nie jedenkrát, ale tri či štyrikrát vyzýval žalovanú na vrátenie žalovanej sumy a to s p. P. a s p. Y., kedy bol u žalovanej doma a ona im neotvorila. Toto tvrdenie svedok vo svojej výpovedi nepotvrdil, naopak uviedol, že potom, čo žalobca 1/ prišiel domov z väzby on osobne s ním už nič neriešil. Žalobkyňa 2/ vo svojej účastníckej výpovedi pred súdom uviedla, že p. Y. k nim prišiel, spolu peniaze prerátali, dali ich do veľkej obálky a igelitovej tašky a p. Y. telefonoval žalovanej, že už tie peniaze má a že ich ide odovzdať, bol s ňou dohodnutý a okolo 10.00 hod. pri Mc.Donalde jej tie peniaze aj odovzdal. Jej tvrdenie je však v rozpore s tvrdením svedka, ktorý uviedol, že deň pred odovzdaním peňazí sa so žalovanou stretol na káve, rozprávali sa o tom, že má od žalobkyne 2/ priniesť nejaké peniaze, dohodli sa preto, že na druhý deň sa spolu stretnú o 10.30 hod. na McDonalde v Prievidzi, pričom priamo v deň odovzdania peňazí už žalovanú nemal zapotreby nejakým spôsobom kontaktovať, ani ju nekontaktoval, pretože vedel, že tak, ako sa dohodli, to žalovaná dodrží, pretože vždy to tak bolo, žalovaná bola vždy presná ako švajčiarskej hodiny. Na základe uvedeného mal súd za to, že tvrdenia žalobcov neboli ani svedeckou výpoveďou v spore presvedčivým a hodnoverným spôsobom preukázané.

19. V danom prípade bolo pre posúdenie oprávnenosti nároku žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia rozhodujúcim zistenie, či došlo k plneniu subjektom, ktorý o vydanie bezdôvodného obohatenia žiada a či existuje povinnosť žalovaného takéto plnenie vrátiť. Žalobcovia 1/ a 2/ v spore neunesli dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že dňa 15.05.2013 poskytli žalovanej finančné plnenie vo výške 90.000,- Eur bez právneho dôvodu a teda že došlo zo strany žalovanej k obohateniu na ich úkor. Na žalobcoch spočívalo bremeno dôkazu ohľadom tvrdenia uvádzaných skutočností a súd má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v spore. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom spočíva na účastníkovi konania. A nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. A ako už bolo uvedené vyššie, dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov. Súd dospel k záveru, že žalobcovia nepredložili súdu žiadny svojou povahou nezávislý dôkaz, ktorým by bolo možné ich tvrdenia verifikovať v miere dostatočnej pre vytvorenie skutkového záveru, že žalovaná sa na ich úkor bezdôvodne obohatila tým, že dňa 15.05.2013 prijala od žalobcov finančné plnenie v sume 90.000,- Eur za vyhľadanie právnej pomoci (žalobcami bližšie nešpecifikovanej) žalobcovi 1/ v trestnom konaní, pričom túto právnu pomoc nezabezpečila a museli si túto preto zabezpečiť následne sami. Tvrdia, že sumu 90.000,- Eur, ktorú bezdôvodne prijala im ani na opakované výzvy doposiaľ nevrátila. Tvrdenie o opakovaných výzvach žalobcov na vrátenie sumy 90.000,- Eur nebolo v spore ničím preukázané a nevyplývalo ani zo svedeckej výpovede p. Y.. Žalobcovia označenými a následne vykonanými dôkazmi v spore nepreukázali predpoklady vzniku bezdôvodného obohatenia, na základe ktorých by vzniklo právo žalobcov požadovať poskytnuté plnenie od žalovanej. Listinné dôkazy, predložené žalobcami v spore nemali vo vzťahu k ich tvrdeniam žiadnu relevantnú výpovednú hodnotu, pretože sa buď netýkali inkriminovaného obdobia a uplatneného finančného nároku (Uznanie dlhu č.l. 7 sa týkalo žalobcov ako dlžníkov voči veriteľovi p. P. O., kedy bol nimi uznaný dlh titulom pôžičiek poskytnutých žalobcom v rokoch 2011 a 2012) alebo neboli dostatočne určité a zrozumiteľné (Potvrdenie o transakcii č.l. 9 preukazuje transakciu zo dňa 22.06.2013, t.j. po rozhodnom dni, kedy sa mala žalovaná obohatiť sumou 90.000,- Eur, iné z tohto dokladu hodnoverným spôsobom nevyplýva). Hoci žalobcovia tvrdili, že súdu dostatočne preukázali pôvod týchto peňazí, nemožno s ich tvrdením súhlasiť, pretože nepredložili žiaden taký dôkaz, ktorý by ich tvrdenie o pôvode peňazí preukazoval. Naopak žalovaná predložila listinné dôkazy, z ktorým bolo zistené, že žalobcovia dňa 15.04.2013 previedli na účet žalovanej sumu 200.000,- Eur a dňa 17.07.2013 sumu 100.000,- Eur titulom vyplatenia obchodného podielu v spoločnosti Magic Style spol. s r.o.. Vychádza otázka, prečo nezvolili rovnaký postup aj vo vzťahu k sume 90.000,- Eur, ktorú mali odovzdávať žalovanej za účelom vybavenia právnych služieb, ak tvrdia, že malo ísť o legálnu právnu pomoc a to minimálne s cieľom zabezpečiť si dôkaz o tejto transakcii s poukazom na zásadu „vigilantibus iura scripta sunt“ t.j. zásadu, že práva patria len bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Pochybnosť vyvoláva aj tvrdenie žalobcov, že v čase, kedy sa žalovaná mala na ich úkor obohatiť o sumu 90.000,- Eur (15.05.2013), pretože im resp. žalobcovi 1/ nevybavila právnu pomoc a museli si túto vyhľadať sami, bol už podľa tvrdenia žalobcov žalobca 1/ vo väzbe, čo tvrdil žalobca 1/, žalobkyňa 2/ aj svedok p. Y.. Z dokazovania však vyplývalo, že žalobca 1/ bol vzatý do väzby dňa 18.06.2013 a prepustený

bol 25.07.2013. Žalobca 1/ tvrdil, že po tom, ako žalovanej odovzdali sumu 90.000,- Eur očakával, že mu do väzenia niekto zavolá, alebo za ním príde nejaký advokát. Je zrejme, že dňa 15.05.2013 žalobca 1/ vo väzbe nebol a teda uvedené tvrdenie nemožno hodnotiť ako pravdivé. Žalobkyňa 2/ sa pred súdom vyjadrila, že iné právne zastúpenie vyhľadala až po tom, čo odovzdala žalovanej sumu 90.000,- Eur na právnu pomoc a po tom, čo žalovaná nič nevybavila, tak ako sľúbila. Z vyšetrovacieho spisu ktorý tvorí súčasť trestného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/100/2014 bolo zistené, že žalobkyňa 2/ už dňa 30.04.2013 udelila plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu 1/ v tomto trestnom konaní U.. D. M., pričom advokátka plnomocenstvo prijala dňa 07.05.2013. Svedok S. Y. uviedol, že sumu 90.000,- Eur určite odovzdával žalovanej v čase, kedy bol žalobca 1/ vo väzbe, hoci následne vo výpovedi uviedol, že po odovzdaní peňazí sa stretol so žalobcom 1/ na káve s tým, že je všetko v poriadku. Toto svoje tvrdenie následne odvolal. V kontexte uvedeného súd aj toto tvrdenie zo strany žalobcov vyhodnotil ako nepravdivé. Žalobkyňa 2/ ďalej v spore tvrdila, že žalovaná ju vlastne donútila odovzdať jej sumu 90.000,- Eur na právnu pomoc, toto tvrdenie taktiež nebolo ničím preukázané, čo sa týka prípadného nátlaku žalovanej na žalobkyňu 2/ navyše za stavu, ak žalobcovia tvrdia, že suma bola žalovanej odovzdávaná za účelom vybavenia právnych služieb, pričom tieto služby nemali byť poskytnuté žalovanej, ale žalobcovi 1/. Vyhodnotením každého dôkazu jednotlivo a všetkých dôkazov vo vzájomných súvislostiach s prihliadnutím na všetky skutočnosti, ktoré v priebehu konania vyšli najavo, tak súd dospel k záveru, že žalobcami tvrdená skutočnosť, že dňa 15.05.2013 prostredníctvom p. S. Y. odovzdali žalovanej sumu 90.000,- Eur bez právneho dôvodu tak nie je preukázaná v potrebnej miere zodpovedajúcej praktickej istote bez akýchkoľvek rozumných pochybností. Pričom skutkové tvrdenie sa opiera o fakt, objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania a pravdivosť tvrdenia je overiteľná. Ak žalobca 1/ v spore tvrdil, že sa chcel tejto veci (vymoženia bezdôvodného obohatenia od žalovanej v sume 90.000,- Eur) venovať v zmysle rady advokátov až po tom, čo bude vo vzťahu k nemu ukončené trestné konanie, otázkou zostáva, prečo, ak bolo voči žalobcovi 1/ trestné konanie právoplatne skončené dňom 25.08.2016 (podľa tvrdenia žalobcov dňa 07.11.2017), žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia spolu s manželkou na súd podali až dňa 20.09.2018. Záverom súd považuje za potrebné dodať, že napriek zmene žaloby, ktorá bola v spore pripustená uznesením na pojednávaní dňa 02.10.2020, žalobkyňa 2/ aj naďalej tvrdila vo svojej výpovedi, že žalovaná pred ňou verbalizovala, že ona má veľké kontakty a že jej pomôže, keď jej presné slová boli: že zabezpečí, aby bol jej manžel prepustený z väzby, resp. aby nebol trestne stíhaný „ a všetko sa zamietne pod koberec.“ Zároveň však žalobkyňa 2/ k uvedenému (nepochybne prekvapivo k obsahu uvedenej citácie) dodala, že ale ona očakávala, že to bude právna pomoc. Súd zopakuje zistené, že v rozhodnom čase žalobca 1/ preukázateľne vo väzbe ešte nebol. Súd sa však musí vyjadriť aj k skutkovým tvrdeniam žalobcov v písomne podanej žalobe, t.j. pred pripustením zmeny týchto skutkových tvrdení, kedy sa plne stotožňuje v právnu argumentáciu žalovanej, ktorá sa pred pripustením zmeny žaloby v rámci procesnej obrany bránila tým, že tomuto nároku žalobcov nemožno poskytnúť právnu ochranu. Niet pochyb o tom, že konanie proti dobrým mravom je konaním protiprávnym a výkon práva, uskutočňovaný pod ochranou právneho poriadku pojmovovo vylučuje protiprávnosť a tým aj uloženie sankcie. Za týmto účelom sa možno dovolať ochrany subjektívneho občianskeho práva na súde, ktorá je však poskytnutá iba pri splnení určitých požiadaviek, ku ktorým patrí aj všeobecná podmienka, podľa ktorej výkon práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Uvedené si zjavne uvedomil na pojednávaní dňa 26.06.2019 aj spoločný právny zástupca žalobcov, keď zmenil skutkové tvrdenia, o ktoré žalobcovia opierali dôvodnosť žalobného nároku, pričom súd zmenu žaloby podľa § 139 a nasl. CSP poriadku pripustil, pretože výsledky doterajšieho konania mohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe (§ 143 ods. 2 CSP). Aj napriek súhlasu súdu so zmenou žaloby, ktorá nastala v dôsledku podstatnej zmeny rozhodujúcich skutočností, tvrdných v žalobe a po zvážení všetkých vykonaných dôkazov mal súd za to, že žalobcovia v tomto spore neuniesli dôkazné bremeno, ktoré ich zaťažovalo. Na základe prevedeného dokazovania, zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

20. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Žalovaná bola v konaní plne úspešná a trovy konania si v spore uplatnila, preto jej súd priznal voči žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

23. O výške nároku na náhradu trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.